

อ ำ นั ส ง ส์

บุ ช า เ จ ดิ ย์ ดั ว ย ผั ก ต บ

ชนเหล่าใดในโลกนี้ ได้ความเป็นมนุษย์แล้ว
เป็นผู้ปราศจากความตระหนี่
เลื่อมใสในพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์
เป็นผู้มีความเคารพแรงกล้า
ชนเหล่านี้ย่อมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์

อ่านสังสัชชาเจตีย์ด้วยผักตบ

๒๐

การเกิดมาแต่ละภพแต่ละชาตินั้น มีเป้าหมายสูงสุด เพื่อฝึกฝนอบรมจิตใจของเราให้สะอาดบริสุทธิ์ ให้หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ หลุดพ้นจากทุกข์ เข้าถึงความสุขที่แท้จริง ได้เข้าถึงกายธรรมอรหัตต์ ซึ่งเป็นกายที่บริสุทธิ์ที่สุด มีแต่สุขล้วนๆ ไม่มีทุกข์เจือปนเลย เสวยวิมุตติสุขอย่างเดียว คือสุขที่เกิดจากการหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ จากความทุกข์ทรมาน ไปสู่ความสุขที่ไม่มีขอบเขตไม่มีประมาณ นี่คือเป้าหมายของชีวิตทุกๆ คนในโลกและตัวของเราเอง ดังนั้นเราจะต้องมุ่งแสวงหาความสุขที่แท้จริงอย่างนี้กัน

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าตรัสเอาไว้ใน มัจฉริสูตร ว่า

“เยธ ลพฐา มนุสฺสสตฺถํ วทญฺญ วิตมจฺจรา
พุทฺธเ ปสฺสนา ธมฺเม จ สงฺฆเ จ ติพฺพคารวา
เอเต สคฺเค ปกาเสนฺติ ยตถ เต อุปปชฺชเร

ชนเหล่าใดในโลกนี้ ได้ความเป็นมนุษย์แล้ว เป็นผู้ปราศจากความตระหนี่ เลื่อมใสในพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ เป็นผู้มีความเคารพแรงกล้า ชนเหล่านี้ ย่อมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์”

พวกเราทั้งหลาย นับว่าเป็นผู้มีบุญมาก จึงได้เกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา และได้ยินได้ฟังพระธรรมคำสอน

อานิสงส์บุชาเจติยด้วยผักตบ

๒๑

ของพระลัมมาลัมพุทเธเจ้า ดังนั้นเราจะต้องตั้งใจมั่นสั่งสมบุญบารมีให้มากๆ เพราะบุญที่ทำไปแล้วนั้น จะเป็นผั้สำเร็จให้เราสมปรารถนาในทุกๆ เรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุญจากการสร้างมหารธรรมกายเจติยที่พวกเราได้ร่วมแรงร่วมใจกันสถาปนาขึ้นมา ให้เป็นศูนย์รวมใจของชาวโลก ให้ผู้มีบุญได้มีโอกาสมาสร้างบารมีร่วมกัน ในบุญสถานอันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ จะได้มาตามระลึกนึกถึงพระรัตนตรัย ยังจิตให้เป็นกุศล จะได้เป็นบุญใหญ่ไปสู่สวรรค์และนิพพาน

การสร้างเจติยนั้ เป็นสิ่งที่ยังเกิดขึ้นได้ยากอย่างยิ่ง หากในยุคใดสมัยใดที่ไม่มีพระลัมมาลัมพุทเธเจ้า พระปัจเจกพุทเธเจ้า และพระสงฆ์ยังเกิดขึ้น การที่จะสร้างเจติยให้เป็นทีสักการบูชากราบไหว้ของมนุษย์และเทวาก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ ต้องมีพระรัตนตรัยยังเกิดขึ้นก่อน จึงจะมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์นี้เกิดขึ้น

*ในสมัยพุทเธกาล พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าทรงรับสั่งให้พระภิกษุสงฆ์ทำการสร้างพระเจติย เพื่อบรรจุพระธาตุของพระอรหันต์ที่ท่านปรินิพพานไปแล้ว ดังเช่น **พระพาหิยะ** ผู้เป็นเลิศในด้านการตรัสรู้เร็ว เพราะแค่ได้ฟังกระแสพระธรรมเทศนา

อานิสงส์บูชาเจดีย์ด้วยผักตบ

๒๒

เพียงไม่กี่บท ก็ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ แต่เนื่องจากกรรมในอดีตชาติตามมาทัน จึงถูกโคแม่ลูกอ่อนขวิดเอา ในขณะที่ท่านกำลังแสวงหาบิหาร เพื่อจะมาเป็นพระภิกษุ เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงทราบเรื่องก็ให้พวกภิกษุทำฌานปักใจ แล้วนำพระธาตุมาบรรจุลงในสถูปเจดีย์ เพื่อให้ผู้คนได้มาสักการบูชา จะได้เกิดบุญกุศลใหญ่มาสู่บุคคลผู้เคารพกราบไหว้บูชา

ในสมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์อื่นๆ ก็มีการสร้างพระเจดีย์เหมือนกัน พระเจดีย์ล้วนทำมาจากสิ่งที่มีค่าที่สุดเท่าที่จะหาได้ในยุคสมัยนั้น เช่น สมัยพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อพระองค์ดับขันธปรินิพพานไปแล้ว สาธุชนได้ร่วมใจกันสถาปนาเจดีย์ทำด้วยทองคำที่มีค่ามากมายมหาศาลขึ้นมา ให้พุทธศาสนิกชนมาเคารพบูชาระลึกถึงพระรัตนตรัย เป็นสถานที่สำหรับสร้างบุญบารมีของมนุษย์และเทวาททั้งหลาย

บุญที่เกิดจากการบูชาเจดีย์นั้นมียานิสงส์มาก ทำให้ได้ไปบังเกิดในโลกสวรรค์ และยังเป็นพลปัจจัยให้บรรลุมรรคผลนิพพานอย่างง่ายดายอีกด้วย ดังมีปรากฏในพระไตรปิฎกบันทึกไว้ว่า *มีพระอรหันต์รูปหนึ่งชื่อ **พระอุมมาปุปผิยเถระ** ขณะที่ระลึกชาติด้วยบุพเพนิวาสานุสติญาณ ท่านเห็นด้วยธรรมจักขุ

อานิสงส์บูชาเจดีย์ด้วยผักตบ

๒๓

ของท่านว่า ชาตินี้หนึ่งท่านได้เกิดในตระกูลเศรษฐีที่ร่ำรวย เมื่อเล่าเรียนวิชาความรู้ต่างๆ ได้สำเร็จ ก็กลับสู่ภูมิลำเนาเดิม ครั้นต่อมาได้ยินข่าวอันเป็นมงคลว่า ประชาชนในเมืองกำลัง ทำการฉลองพระเจดีย์ของพระสิทธัตถพุทธเจ้า ซึ่งดับขันธ-ปริณิพพานไปแล้ว พอได้ข่าวก็ปีติยินดีขนลุกชูชัน มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะไปร่วมฉลองพระเจดีย์กับสาธุชนในเมืองนั้นด้วย อยากจะมีส่วนร่วมในบุญของผู้ที่สถาปนามหาเจดีย์ ถึงแม้ตัวเองไม่ได้สร้าง แต่ก็ขอให้ได้มีส่วนในการอนุโมทนาบุญกับเขาก็น่าดี จึงได้เดินทางไปที่ลานพระเจดีย์ ด้วยใจที่เบิกบาน

ขณะที่เดินไปนั้น พบดอกผักตบสีแก้วมรกตงดงามมาก ท่านจึงลงไปเก็บขึ้นมาจากในน้ำ เพื่อจะเอาไปบูชาพระเจดีย์ แม้หนทางที่จะไปสู่พระเจดีย์นั้นยาวไกล แต่ท่านก็เดินไปอย่างเบิกบานใจไม่มีความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าเลย เมื่อมาถึงพระเจดีย์ ก็ได้มาร่วมฉลองบูชาพระเจดีย์ด้วยความเลื่อมใสในพระรัตนตรัย ระลึกนึกถึงพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์

ด้วยบุญกุศลที่ท่านบูชาพระเจดีย์ในครั้งนั้น ทำให้ท่านได้บังเกิดในสุคติโลกสวรรค์ ได้เสวยทิพยสมบัติยาวนาน เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็ได้เกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิถึง ๔๕ ครั้ง และท่านก็ได้ส่งสมบุญบาปมีเรื่อยมาโดยไม่ประมาณในชีวิต

อานิสงส์บูชาเจดีย์ด้วยผักตบ

๒๔

จนกระทั่งชาติสุดท้าย ได้เกิดเป็นผู้มีชาติตระกูลสูง เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว ได้ฟังธรรมจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ก็เกิดความเลื่อมใสศรัทธา จึงตัดสินใจออกบวชอุทิศชีวิตในบวรพระพุทธศาสนา ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ไม่นานก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์

นี่คือตัวอย่างของนักสร้างบารมีที่ท่านมีความเลื่อมใสศรัทธาในพระรัตนตรัย เพียงแค่นำผักตบสีแก้วมรกตไปบูชาพระเจดีย์ที่เขาสถาปนาขึ้นเสร็จแล้ว เพื่อระลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านยังได้บุญใหญ่ถึงเพียงนี้ นี่ขนาดยังไม่ได้ร่วมสร้าง ยังมีสมบัติจักรพรรดิบังเกิดขึ้น จนสุดท้ายได้บรรลุมรรคผลนิพพาน

ส่วนผู้ที่ได้ลงมือสถาปนามหาเจดีย์ด้วยตนเอง คงไม่ต้องพูดถึงว่า จะได้บุญกันขนาดไหน ยิ่งมีมหาชนได้มาใช้สถานที่นี้สำหรับประพาศธรรม กลั่นกาย วาจา ใจ ให้สะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส จนได้เข้าถึงพระรัตนตรัย เข้าถึงที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง ยิ่งเข้าถึงกันมากเพียงไร บุญกุศลก็จะเกิดขึ้นอย่างมากมายมหาศาล สุดท้ายจะประมาณแก่ผู้สถาปนามหาเจดีย์ เป็นบุญที่ทับทวีคูณยิ่งๆ ขึ้นไป

คงไม่ต้องกล่าวถึงบุญของพวกเรา ที่ได้ช่วยกันสถาปนา

อานิสงส์บูชาเจดีย์ด้วยผักตบ

๒๕

มหาธรรมกายเจดีย์ และยังได้ร่วมกันฉลองเจดีย์อีก จะได้บุญขนาดไหน แต่สรุปโดยย่อก็คือ จะส่งให้เราไปถึงที่สุดแห่งธรรม มหาธรรมกายเจดีย์นี้จะเป็นศูนย์รวมใจของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย ให้มาลัการบูชากราบไหว้ เป็นทางมาแห่งมหากุศล ผลบุญของผู้ที่เคารพสักการบูชา โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ เป็นบุญที่จะนำไปสู่การพ้นทุกข์ ล้นอาสวกิเลส น้อยใหญ่ทั้งหลาย จะเป็นพลบปัจจัยต่อหนทางพระนิพพาน มหาธรรมกายเจดีย์นี้จึงเป็นอริยสถานของผู้มีบุญ เป็นปุชนียสถานอันศักดิ์สิทธิ์ของมนุษย์และเทวดา ที่ประพฤติปฏิบัติธรรม ให้เข้าถึงพระรัตนตรัยสำหรับผู้มีบุญทั้งหลาย

ดังนั้น ให้ตามระลึกนึกถึงบุญให้ดี ให้ใจใส ใจละเอียด แล้วบุญจะติดตัวเราไป ติดอยู่ในศูนย์กลางกาย ติดซ้อนกันไปหมดทุกกาย เป็นชั้นๆ เข้าไป เหมือนกับเสไฟฟ้าที่เรียงกัน อย่างนั้น เวลาเขาเลียบปลั๊กที่ชั่วใหญ่ ก็จะมีประกายไฟไปหมด ติดทีเดียวทั่วกันตลอดไปเลย บุญก็เช่นเดียวกัน จะหลังไหลเป็นท่อธารแห่งบุญจากอายตนะนิพพานสู่ศูนย์กลางกายเรา ติดไปทุกภพทุกชาติ จนกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม ฉะนั้นให้ทำใจ ปลื้มปิติในบุญที่เราได้สั่งสมไว้ ด้วยการสถาปนามหาธรรมกายเจดีย์ เพื่อเป็นปุชนียสถานสำหรับสาธุชนผู้มีจิตเลื่อมใสในพระรัตนตรัยกันทุกคน